

Kuvitteelliset Kasvot

Lassi Multamäki
Digitaalinen taide
WeeGee-talo
Nina Sarkima

ESPOON KUVATAIDEKOULU
Kuvataiteen perusopetus
Laaja oppimäärä
LOPPUTYÖ 2026

Sisällysluettelo

Minusta	3
Teoksesta	3
Inspiraatio	4
Prosessi	5
Valmis työ	6

Minusta

Olen Lassi Multamäki, 18-vuotias toisen vuoden oppilas Otaniemen lukiosta. Olen harrastanut kuvataidetta reilut kahdeksan vuotta muiden harrastusten rinnalla. Vapaa ajalla vietän aikaa kuin kuka tahansa muu nuori, urheilen, vietän aikaa kavereiden kanssa, luen, pelaan ja selaan somea.

Taiteesta olen kiinnostunut pienestä pitäen. Päiväkodissa ja lopetin tilapäisesti kuvataidekoulussa käymisen toisella luokalla kestäen kolmanteen luokkaan. Jatkoin neljännellä ja olen jatkanut tasaisesti käymistä. Erikoistuin digitaaliseen piirtämiseen ja olen nauttinut sen antamasta vapaudesta piirtää ja tehdä virheitä vailla huolia.

Teoksesta

Teokseni koostuu seitsemästä digitaalisesta piirroksista ihmisen naamasta. Jokainen piirros kuvaa eri ikäistä ihmistä ja piirroksissa on käytetty vaihtelevia tekniikoita. Jokainen naama on mielikuvitukseni luoma, koska en ottanut mallia mitään teosta varten.

Työni tavoitteet

Tavoitteenani oli luoda monipuolinen kokonaisuus kuvitteellisten ihmisten kasvoja. Tärkeätä minulle oli käyttää vaihtelevia tekniikoita ja värejä, jotta työssäni olisi jotain joka miellyttäisi jokaisen silmää. Tärkeätä itselleni oli myös oppia lopputyön kautta. Vaihtelevat kasvot ja tyyli antoivat minulle mahdollisuuden harjoittaa kaikenlaisia taitoja. Vapaus luoda tyhjästä taas tuotti vapaan päätösvallan työn kulun suhteen, mikä teki työstä miellyttävämpää.

Aiheena tavoitteeni oli saada katsoja miettimään ympärillä oleviaan ihmisiä. Kasvot voivat olla kuvitteelliset itselleni, mutta toinen voi yhdistää ne tuntemaansa tai näkemäänsä henkilöön. Kuvitteellisuus on myöskin aiheena erikoinen. Ovatko mielessäni olevat kasvot kuvitteellisia jos ne ovat sekoitelma vastaantulevia kasvoja? Mikä erottaa oman työni generatiivisen AI:n teoksesta? En itse tiedä, mutta kuten kauneus kai teoksen sielukin on katsojan silmässä.

Inspiraatio

Inspiraationa työlle ei ole varsinaisesti mikään tietty taiteilija. Otin hieman inspiraatiota barokki ajan muotokuvista varsinkin 20- ja 70-vuotias töissä. Toinen kiinnostuksen aihe oli näkemäni tiedon palanen. Olin nähnyt mielenkiintoisen faktan, että lähes kaikki unessa näkemämme kasvot ovat päivittäisessä elämässämme näkemiämme. Unet itsessään ovat mielenkiintoisia ja rajattomia, joten tuntuu hupsulta ajatella, että täytämme nämä raat maailmat mielissämme näkemillämme naamoilla. Unet tuntuvat kaaottisilta ja voimakkailta,

mutta ihmisten kasvot ovat tarpeeksi komplekseja aivoillemme, että sijoitamme mieluummin kuin luomme uutta.

Varmasti ihmisten kasvot eivät ole ainoa, missä tämä ilmiö tapahtuu, mutta ihmisinä olemme “ohjelmoituja” hakemaan kasvoja kaikesta näkemästämme. Kasvot ovat itselleni hyvin mielenkiintoinen aihe.

Prosessi

Aloitin töiden tekemisen nuoremasta päästä kehittäen vastasyntyneen ja kymmenvuotiaan samankaltaisella tyyllillä. Kiinnostukseni työhön alkoi hiipua, ajatellen, että työ olisi samaa prosessia vain vaihtelevilla muodoilla. Sain tässä vaiheessa idean leikkiä ja 20-vuotiaasta tulikin uniikki. Ainoa öljyväri-sudilla tuotettu teos tummemmalla väripaletilla oli hauskaa tuottaa, mutta palasin 30-vuotiaan kohdalla yksinkertaisempaan tyyliin. 40-vuotias koostui leikkimisestä pyöreällä liitu sudilla. 50-vuotiaan kohdalla halusin kokeilla vain piirtämistä, mutta se paljastuikin paljon haastavammaksi. Kaikista töistä se on mielestäni tylsin, koska en osannut kunnolla ilmaista muotoa ilman väriä. 70-vuotias oli erikoinen, koska palasin tummempaan väripalettiin, mutta käytin vahaliitu sutia, joka oli paljon paksumpi ja samalla huonommin sekoittuva.

Ylipäätään kaikkia töitä oli hauska työstää niiden monipuolisuuden takia.

Valmis työ

Kokonaisuudessaan olen hyvin tyytyväinen tekemääni lopputyöhön. En saavuttanut alussa asettamaani tavoitetta piirtää kymmenen kasvoa, mutta en usko, että se vähentää työni arvoa. Työ on kasvattanut havainnollistamiskykyäni kasvojen suhteen ja on saanut minut miettimään ympärilläni olevia ihmisiä. Olemme kaikki niin uniikkeja yksilöitä. Silmää kutsutaan usein sielun peiliksi (“gateway to the soul” englanniksi), mutta kasvot kaikkien epätäydellisyyksienkin kera korostavat niitä entisestään. Tulevaisuudessa voisin tehdä lähikuvia kasvoista keskittyen silmään.

Kuvia

